5-7 ΙΟΥΛΙΟΥ 2007, ΑΘΗΝΑ

17η Ετήσια Συνάντηση του European Childhood Obesity Group (ECOG)

Ελληνόπουλα με διαβήτη ενηλίκων από την παχυσαρκία!

Ανησυχητικά συμπεράσματα προκύπτουν από τα στοιχεία που έδωσαν ο πρόεδρος της Ελληνικής Ιατρικής Εταιρείας Παχυσαρκίας, Ιωάννης Ιωαννίδης και ο γενικός γραμματέας της Εταιρείας Ιωάννης Κακλαμάνος, με αφορμή τη ***17η Ετήσια Συνάντηση του European Childhood Obesity Group (ECOG)****, η οποία πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, από τις 5 έως τις 7 Ιουλίου 2007. Σύμφωνα με αυτά, τα τελευταία χρόνια* ***οι Έλληνες παιδίατροι αντιμετωπίζουν παιδιά πάσχοντα από το λεγόμενο σακχαρώδη διαβήτη των ενηλίκων (τύπου 2), λόγω της παχυσαρκίας****. Ένα στα τρία αγόρια και ένα στα τέσσερα κορίτσια στη χώρα μας έχουν βάρος πάνω από το φυσιολογικό, ποσοστά υψηλότερα σε σύγκριση με τα αντίστοιχα των περισσότερων μεσογειακών χωρών. Τα αγόρια έχουν καλύτερη…σχέση με την παχυσαρκία, αλλά τα κορίτσια εμφανίζουν υψηλότερα ποσοστά σπλαγχνικής παχυσαρκίας.*

Σύμφωνα με τον κ. Ιωαννίδη, τα παχύσαρκα παιδιά –με σωματικό βάρος στο ανώτερο τεταρτημόριο σωματικού βάρους– έχουν ποσοστό εμφάνισης μεταβολικού συνδρόμου 15%, σε σχέση με το 1% έως 1,5% στα άτομα που βρίσκονται στο χαμηλότερο τεταρτημόριο. Σημειώνεται ότι το μεταβολικό σύνδρομο αποτελεί μία πλειάδα μεταβολικών διαταραχών που σχετίζονται με την παχυσαρκία και αφορούν στα λιπίδια, στα επίπεδα γλυκόζης και αρτηριακής πίεσης και στην ενεργοποίηση του μηχανισμού θρόμβωσης και φλεγμονής.

Τα παχύσαρκα παιδιά και οι παχύσαρκοι έφηβοι έχουν συχνότερα πολλές παθήσεις που αφορούν σε πολλά συστήματα, όπως άσθμα, άπνοια στον ύπνο, πολυκυστικές ωοθήκες, συναισθηματικές διαταραχές και διαταραχές συμπεριφοράς, ορθοπαιδικά προβλήματα, διαταραχή ανοχής γλυκόζης, υπέρταση, δυσλιπιδαιμία ή στεατοηπατίτιδα.

Απαισιόδοξος για την εικόνα των παιδιών στην Ελλάδα, σε σχέση με το σωματικό τους βάρος, εμφανίστηκε ο κ. Κακλαμάνος. Επικαλούμενος στοιχεία της επιδημιολογικής μελέτης της Ελληνικής Ιατρικής Εταιρείας Παχυσαρκίας, τόνισε ότι το 31,2% των αγοριών και το 26,5% των κοριτσιών, ηλικίας 6-12 ετών στην Ελλάδα έχουν βάρος πάνω από το φυσιολογικό.

Στις ηλικίες 13-19 ετών, τα ποσοστά είναι 29,4% για τα αγόρια και 16,1% για τα κορίτσια. Τα κορίτσια, όμως, εμφανίζουν υψηλότερα ποσοστά σπλαγχνικής παχυσαρκίας, η οποία, ως γνωστό, είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το μεταβολικό σύνδρομο (σακχαρώδης διαβήτης τύπου 2, υπέρταση, αυξημένη χοληστερίνη). Ο κ. Κακλαμάνος συνέδεσε την παιδική παχυσαρκία με κοινωνικούς και πολιτισμικούς λόγους, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι τα ποσοστά συστηματικής ενασχόλησης των παιδιών στην Ελλάδα με τον αθλητισμό (3-6 φορές την εβδομάδα) είναι δραματικά χαμηλά. Την ίδια ώρα, υψηλό (έως και 84%) εμφανίζεται το ποσοστό των παιδιών που γυμνάζονται ανεπαρκώς ή καθόλου. Η φυσική δραστηριότητα εμφανίζεται αυξημένη στις πρώτες βαθμίδες της εκπαίδευσης και μειώνεται περνώντας στο λύκειο. Επίσης, αυξημένη φυσική δραστηριότητα φαίνεται ότι έχουν τα αγόρια σε σχέση με τα κορίτσια. Άκρως ενδιαφέρουσα ήταν η αναφορά του κ. Κακλαμάνου στο χρόνο που διαθέτουν τα παιδιά στην τηλεόραση και τον υπολογιστή. Ένας στους τρεις μαθητές του Δημοτικού –εξήγησε– παρακολουθεί τηλεόραση περισσότερες από δύο ώρες καθημερινά, ενώ περισσότερα από τα μισά παιδιά ασχολούνται με τα ηλεκτρονικά παιχνίδια τουλάχιστον μία ώρα την ημέρα. Τα αγόρια διαθέτουν περισσότερο χρόνο στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και στα ηλεκτρονικά παιχνίδια απ' ό,τι τα κορίτσια. Οι μαθητές χρησιμοποιούν τον υπολογιστή περισσότερο για παιχνίδι και λιγότερο για άλλες δραστηριότητες. Επιπροσθέτο, αναλύθηκαν και οι νέες Καμπύλες Ανάπτυξης για Παιδιά, οι οποίες ανακοινώθηκαν πρόσφατα από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ). Οι νέες Καμπύλες Ανάπτυξης του ΠΟΥ δείχνουν πώς πρέπει να αναπτύσσεται κάθε παιδί στον κόσμο. Αποτελούν σημείο αναφοράς για την ανάπτυξη και την εξέλιξη όλων των παιδιών από τη γέννηση έως την ηλικία των 5 ετών, αντικαθιστώντας παλαιότερες αναφορές, οι οποίες περιέγραφαν απλώς πώς αναπτυσσόταν συγκεκριμένο δείγμα του παιδικού πληθυσμού σε δεδομένο χρόνο και τόπο. Σύμφωνα με τους επιστήμονες, για πρώτη φορά υπάρχει ένα τεχνικά δυνατό εργαλείο για τη μέτρηση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της ανάπτυξης όλων των παιδιών του πλανήτη, ανεξάρτητα από εθνικότητα, κοινωνικο-οικονομική κατάσταση ή τύπο διατροφικής συμπεριφοράς. Αίσθηση προκαλεί το γεγονός πως οι Καμπύλες Ανάπτυξης βασίζονται στην παραδοχή ότι το φυσιολογικό μοντέλο ανάπτυξης είναι τα παιδιά που έχουν θηλάσει. ΙΒ